

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 207/07
27.03.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Драгише Слијепчевића, председника већа, Браниславе Апостоловић, Надежде Радевић, Миломира Николића и Јованке Кажих, чланова већа, у парници тужилаца АА, чији је пуномоћник АБ, адвокат, ББ и ВВ, чији је пуномоћник БА, против тужених ГГ и ДД, чији је пуномоћник БВ, адвокат, ради утврђења ништавости решења, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Окружног суда у Панчеву Гж. 273/06 од 18. октобра 2006. године, у седници већа одржаној 27. марта 2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

I ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца АА изјављена против пресуде Окружног суда у Панчеву Гж. 273/06 од 18. октобра 2006. године.

II ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиља ББ и ВВ изјављена против пресуде Окружног суда у Панчеву Гж. 273/06 од 18. октобра 2006. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Панчеву П. 2086/04 од 28.9.2005. године, одбије је тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се утврди да је решење Општинског суда у Панчеву И. 1918/90 од 11. јануара 1996. године ништаво, те да се наложи земљишно-књижном одељењу Општинског суда у Панчеву да у земљишно-књижном улошку бр. аа К.О. ЋЋ и то на парцели наведеној у изреци пресуде успостави раније земљишно-књижно стање тако што ће уписати право власништва тужилаца у по 1/8 делова, сваком на означеној непокретности а што би тужени као наследници сада покојног ПП били дужни да признају и трпе. Тужиоци су обавезани да туженима накнаде трошкове поступка.

Одлучујући о жалби тужилаца Окружни суд у Панчеву је пресудом Гж. 273/06 од 18. октобра 2006. године жалбу одбио као неосновану и првостепену пресуду потврдио.

Против пресуде Окружног суда у Панчеву тужиоци су изјавили ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Испитујући побијану пресуду у смислу одредбе члана 399 ЗПП-а ("Службени гласник РС", бр. 125/04), Врховни суд је нашао да је ревизија тужиоца АА неоснована, а ревизија ББ и ВВ недозвољена.

Тужиљу ВВ је током поступка заступао тужилац АА.

Одредбом члана 84 став 2 ЗПП-а је прописано да странку мора заступати адвокат у поступку по ревизији и захтеву за заштиту законитости. Одредбом члана 90 ЗПП је прописано да ако странка у пуномоћју није ближе одредила овлашћења пуномоћника, пуномоћник који није адвокат може на основу оваквог пуномоћја да предузима све радње у поступку али му је увек потребно изричито овлашћење за повлачење тужбе, за признање или одрицање од тужбеног захтева, за закључење поравнања, за повлачење или одрицање од редовног правног лека и за преношење пуномоћја на друго лице.

Ревизију против пресуде Окружног суда у Панчеву изјавили су тужиоци путем адвокат ЕЕ. Уз ревизију је приложена пуномоћ за наведеног адвоката, коју је потписао АА.

Тужиља ББ није овластила адвоката ЕЕ да изјави ревизију у њено име па је ревизија тужиље ББ недозвољена на основу чл. 84 и 401 став 2 тачка 2. ЗПП, јер ревизију није изјавило лице које је адвокат.

Тужиљу ВВ је током поступка заступао тужилац АА. Како АА није адвокат, према одредби члана 90 ЗПП није у пуномоћју имао изричито овлашћење ВВ да пренесе пуномоћје на друго лице, то се има сматрати да ревизија тужиље није изјављена од адвоката, па је и њена ревизија недозвољена на основу одредбе чл. 84 и 401 став 2 тачка 2. ЗПП.

Предмет тужбеног захтева тужиоца АА је да се утврди да је решење Општинског суда у Панчеву И 1918/90 од 11.1.1996. године ништаво и да се наложи земљишно-књижном одељењу Општинског суда у Панчеву да у земљишној књизи успостави раније земљишно-књижно стање на означеној непокретности. Тужилац поништај тражи на основу одредбе члана 60 тач. 1. и 2. у вези са чланом 104 тачка 1, чланом 107 тачка 1, чланом 108, чланом 109 тачка 1 и чланом 110 Закона о облигационим односима.

У проведеном поступку је утврђено да је правноснажним решењем Општинског суда Панчеву од 27.4.1990. године на предлог овде тужилаца установљено да на непокретностима које су уписане зкњ. улошку аа К.О. ЋЋ су уписани као сувласници свако од тужилаца у 1/8 дела и ПП у 5/8 делова. Истим решењем укинута је имовинска заједница на описаним непокретностима путем продаје истих на јавној дражби, а новчани износ добијен продајом поделиће се у сразмери сувласничких делова. ПП је дана 15.10.1990. године поднео предлог за извршење ради продаје наведених некретнина, на јавној дражби одржаној 27.5.1993. године исте су продате и пошто се ПП користио правом прече куповине он је исте некретнине купио. Решењем Општинског суда у Панчеву И. 1918/90 од 27.5.1993. године и исправци истог решења од 24.6.1993. године спорне некретнине су досуђене ПП. Решењем И. 1918/90 од 24.6.1993. године суд је дужницима, овде тужиоцима, исплатио купопродајну цену на име сувласничког дела. Решењем И. 1918/90 од 11.1.1996. године Општински суд у Панчеву наложио је земљишно-књижном одељењу Општинског суда да на наведеним некретнинама из зкњ. улошка аа упише као искључивог власника ПП, при чему је то суд решењем под бројем Дн. 96/96 од 15.1.1996. године и учинио.

На основу тако утврђених чињеница, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су тужбени захтев тужиоца АА одбили као неоснован.

Одредбе Закона о облигационим односима, на основу којих тужилац тражи да се утврди ништавост спорног решења које је донето у извршном поступку, односе се на ништавост уговора и не примењују се на одлуке које су донете у току извршног поступка. Наиме, спорно решење Општинског суда у Панчеву И. 1918/90 од 11. јануара 1996. године донето је у извршном поступку, а на основу правноснажног и извршног решења тог суда од 24. јуна 1993. године, којим је утврђено да је ПП, овде тужиоцима, исплатио њихове сувласничке делове на спорној непокретности. Како се одлуке донете у поступку извршења могу побијати правним лековима под условима прописаним Законом о извршном поступку а не одредбама Закона о облигационим односима на које се тужилац позива, тужбени захтев тужиоца није основан. Стога је неосновано истицање у ревизији тужиоца да су нижестепене пресуде засноване на погрешној примени материјалног права.

Врховни суд је на основу одредбе члана 405 ЗПП, одбио као неосновану ревизију тужиоца АА, а на основу одредбе члана 404 ЗПП, ревизију тужиља ББ и ВВ одбацио као недозвољену.

Драгиша Слијепчевић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

КО